

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Summa Jurisprudentiae Sacrae Universae, Seu Jus
Canonicum, Secundum quinque Decretalium Gregorii
Papae IX. Titulos explicatum**

Pichler, Vitus

Bibliopolarum Augustanorum, 1723

VD18 VD18 12190187-ddd

Titulus XXXII. De Conversione Conjugatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98739)

um deliberandi, & urget obligatio vel statim ingrediendi, vel Matrimonium consummandi. per c. 7. cit. Dixi 3. Quocumque tempore, etiam post unum vel plures annos, si interea consummatio non contigit. Dixi 4. Professione autem emissā dissolvitur Matrimonium, non antè igitur manens in sæculo tenetur expectare usque ad Professionem, non obstante, quod forte interea patiat grave periculum incontinentiæ; quoniam in conjugio multi casus occurrunt, in quibus conjuges sine culpa, sed non sine causa, continere coguntur. c. fin. 9. si autem. Ut lit. non contest. v. g. si conjux ægrotet, absit &c. Addidi, quæ non procedunt de eo &c. quia tantum privilegium Professioni Religiosæ legitur concessum c. cit. non verò Ordinibus Sacris. Extrav. Antiquæ Jo. XXII. de Voto.

§ Dico 2. Existentes in Matrimonio consummato validè & licitè ingrediuntur Religionem ambo, interveniente tamen mutuo consensu. 2. Etiam unus tantum, altero tamen sponte consentiente, & saltem votum continentiae emittente. 3. Item si altera pars commisit adulterium. 4. Vel incidit in hæresim, propter quam à Judice per sententiam decretum & permissum est divortium. 5. Quæ pleraque procedunt etiam in eo, qui suscipit SS. Ordines. Pars 1. est extra controversiam, quia neutri fit injuria. Pars 2. constat ex c. 4. 9. 13. b. t. si autem sine spontaneo & expresso alterius consensu, Professio ingressi esset invalida. c. 17. eod. possitque Professus revocari, tenereturque debitum petenti reddere; quamvis non liceret ei petere, vel mortuo conjuge aliud Matrimonium inire; quia profitendo Religionem ex præsumptione Juris censetur vovisse castitatem, quantum potuit, adeoque votum simplex castitatis emisisse. c. 3. & 12. eod. licet non censetur voto simplici se obligasse ad paupertatem & obedientiam; quia hæc virtutes majorem habent connexionem cum statu Regulari & Religioso, quam castitas. Si verò altera pars quidem sponte consensisset in ingressum alterius, non tamen ingrederetur & ipsa, neque in Sæculo votum perpetuæ continentiae emisisset, valeret quidem Professio, sed illicita foret. c. 9. cit. nempe ob periculum incontinentiæ, quod incurrit pars remanens in Sæculo, eò quod Matrimonium consummatum per Professionem Religiosam non dissolvatur, & ideo novum non valeat contrahi ab eadem. Sed nec semper sufficit ad licitum ingressum unius, si altera pars non simul ingrediatur, & tantum velit continentiam perpetuam vovere in Sæculo; sed solum tunc, quando est senex, & simul non suspecta de incontinentia propter mores. c. 4. 13. b. t. quanta autem debeat esse senectus, ut ratione hujus censetur abesse periculum incontinentiæ, melius relinquitur arbitrio Episcopi vel Judicis, cum Jus non determinet, quam statuitur à quibusdam determinatè in viro annus sexagesimus, & in femina quinquagesimus. Si autem femina ex ignorantia Juris, quæ in illa toleratur, post datam viro licentiam nec Religionem ingressa est, nec in Sæculo castitatem vovit, ac propterea versatur

in periculo incontinentiæ, Episcopus poterit virum, licet ejus Professio fuerit valida, habere ad uxorem redire, eique exigenti reddere debitum. c. 1. eod. Pars 3. liquet ex c. cit. eod. non obstante, quod pars adulterans soluta vita: huic autem, si pars innocens non consentiat, idem non est permittum. Jura tamen nullibi obligant partem adulteram, ut & si ingrediatur Religionem, vel castitatem voveat, si innocens Religionem ingrediatur. Pars 4. ex c. 21. eod. & c. 6. de divort. non obstante, quod pars in hæresim lapsa reverti cupiat, per sententiam Judicis jam factum sit divortium. Pars 5. eruitur ex cit. Juribus, & per rationis; id quod fusiùs explicavimus ad Tit. III. de Clericis conjug. Id tamen discriminatur, quod Ordo sacer, sine licentia uxoris acceptus, valeat, votumque solenne castitatis ducat, licet citra præjudicium uxoris petitionem debiti; non verò valeat Professio Religiosa absque licentia uxoris emissio.

TITULUS XXXIII.

De Conversione Infidelium.

SUMMARIUM.

1. Quid denotent verba Rubricæ.
2. Quid de conversis ad Fidem hoc Titulo situm.

Sciendum, occasione conversionis seu transitus Conjugatorum ad Religiosum Ordinem hic interleri Titulum de Conversione Infidelium ad Religionem Catholicam, per quos Infideles denotantur hic præsertim, qui nimirum nunquam susceperunt Baptismi & in eo Fidem Catholicam, uti Gentiles, Judæi, Pagani, Turcæ &c. nam Hæretici non habentur proprie conversi, sed reverti, ad fidem, qua semel recepta defecerunt.

Dico. In duobus c. hujus Tit. statuuntur duo. 1. Impedimentum dirimens Matrimonium inter infidelem & fidelem, qui communem operam machinati sunt in mortem conjugis, ut hoc sublato ipsi inter se contrahant matrimonium, si infidelis post patrata cædem se converteret ad fidem. 2. Ut, si unus conjugum infidelium converteretur, alter autem persistat in infidelitate, proles nondum doli capax lequatur & educetur apud convertum, si pater siue mater sit, non obstante, quod secundum leges Civiles liberi alias sint in potestate & cura patris. fin. Inst. de patr. pot. ac eidem incumbat alere prolem. l. 9. C. eod. nam favor Religionis & bonum Fidei prævalet dispositioni Juris Civilis. Dixi autem notanter, nondum doli capax, si enim doli & rationis jam esset capax, suæ libertati relinquendum foret, num parentem infidelem vel convertum sequi malit; cum nemo potest invitatus ad fidem Christianam compellendus sit. can. 33. caus. 23. q. 5. c. 9. de Judæis.

TITULUS XXXIV.

De Voto, & Voti Redemptione.

SUMMARIUM.

1. 2. Quid sit votum, ejus causa, & effectus.